

מִתְּבַר לְהַמְלִיט

חלק א'

הַבְּחִינָה שֶׁל פֶּסַח וַיִּצְיֵאת מִצְרַיִם
קִיַּמַת בְּכָל אָדָם וּבְכָל זְמַן, כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד
כָּל זְמַן שֶׁהוּא מְשַׁקֵּעַ בְּתַאווּת וְהַבְּלִי עוֹלָם הַזֶּה,
זֶה בְּחִינַת גְּלוּת מִצְרַיִם כִּידוּעַ.

וּמַחְמַת שֶׁהוּא מְשַׁקֵּעַ בְּתַאווּתָיו,
עַל-כֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְהוֹצִיאוֹ מִשָּׁם בְּשׁוּם
תּוֹכָחָה וּמוֹסָר, כִּי כָּבֵד נִתְקַשֵּׁר בְּשִׁטוּתִים
וְחֲטָאִים שֶׁלוֹ כָּל-כָּף, עַד שֶׁאֵי אֶפְשָׁר
לְהוֹצִיאוֹ מִשָּׁם בְּשׁוּם פְּנִים.

אָבֵל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ חוֹשֵׁב מַחֲשֵׁבוֹת
לְבַל יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדָּח. וְעַל-כֵּן הוּא
יִתְבַּרְךָ בְּרַחֲמָיו שׁוֹלַח לוֹ לַפְּעָמִים
הַתְּנוּצָצוֹת גְּדוֹל וְהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל בְּלִבּוֹ
שֶׁיָּשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ.

מהר להמלט - חלק ב'

וְצָרֶיךָ הָאָדָם שְׂיָחוּס עַל נַפְשׁוֹ,
וְתִכְף כְּשָׁבָא עָלָיו הִתְעוֹרְרוּת לְתִשׁוּבָה,
תִּכְף וּמִיד יִמְהַר לְהִמָּלֵט עַל נַפְשׁוֹ
וְאֵל יִסְתַּכֵּל לְאַחֲזֵרְיוֹ כָּלֵל.

כִּי מַחֲמַת שֶׁהוּא מְשַׁקֵּעַ בְּשִׁטוּתִים וְתַאֲוֹת
וּבְלִבּוּלִים כָּל-כֶּף,
עַל-כֵּן, תִּכְף כְּשִׁמְתַּחִיל לַחֲשִׁב אִיךָ וּמָה..
וּבְאִיזָה אַפֵּן יִבְרַח מִתַּאֲוֹתָיו..
וּבְאִיזָה דֶרֶךְ יִזְכֶּה לְתִשׁוּבָה וּמו'..
אֲזִי בּוֹדְאֵי יַחֲזֹר וַיִּשׁוּב לְאַוְלָתוֹ, חֶסֶד וְשָׁלוֹם,
מַחֲמַת שֶׁהוּא מְשַׁקֵּעַ בָּזָה בִּיּוֹתֵר
וּמְבַלְבֵּל מְאֹד מְאֹד.

עַל-כֵּן בְּתַחֲלֵת הִתְעוֹרְרוּת הִתְשׁוּבָה צָרֶיךָ לְבָרַח
מִיד שְׂמֵתֵעוֹרֵר, וְאֵל יִבִּיט לְאַחֲזֵרְיוֹ כָּלֵל - יִהְיֶה
אִיךָ שְׂיִהְיֶה - יָחוּס עַל נַפְשׁוֹ וַיִּבְרַח בְּחַפְזוֹן
מִמָּה שֶׁהוּא צָרֶיךָ לְבָרַח.

לְבַטֵּל תַּאֲוֹת מִמּוֹן

עַל יְדֵי שְׂמֵקָבִלִים אֶת חַג הַפֶּסַח פָּרְאוּי,
הֵינּוּ שְׂנֹזְהָרִים מִחֲמִיץ בְּשִׁלְמוֹת
וּשְׂמֵחִים בְּקִדְשֵׁת יוֹם טוֹב פָּרְאוּי,
עַל יְדֵי זֶה בְּטִלָּה תַּאֲוֹת מִמּוֹן שֶׁל הָאָדָם,
וְזוֹכָה לִירֵאת שָׁמַיִם פָּרְאוּי.

תַּאֲוֹת מִמּוֹן הִיא אַחַת מִשְׁלֹשׁ הַתַּאֲוֹת
שֶׁהֵן מִפְּסִידוֹת וּפּוֹגְמוֹת אֶת הַיְרָאָה שֶׁבַּלֵב.
הֵינּוּ, שֶׁהָאָדָם הַמְּשַׁקֵּעַ בְּתַאֲוֹת מִמּוֹן,
מִקְלָקֵל וּמִפְּסִיד אֶת יְרֵאת שָׁמַיִם שֶׁבוּ.

כִּי תַּאֲוֹת מִמּוֹן גּוֹרְמֵת לָאָדָם לְנַהֵג,
הֵן בְּמִשְׁאֵא וּמִתָּן, הֵן בְּהִנְהָגַת בֵּיתוֹ
וְצָרְכֵי פִּרְנָסָתוֹ, בְּהַפְּךָ דַּעַת תּוֹרָה.

שְׂמִיחָה וְנִשְׂמִיחִים

עֵקֶר הַשְּׂמִיחָה הִיא מִן הַמְצֻוֹת.

הֵינּוּ שֶׁהַשְּׂמִיחָה שֶׁהָאָדָם שׂוֹמֵחַ בְּחִכְמָה,
גְּבוּרָה וְעִשְׂרֵי דָת שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה, זוֹהִי
שְׂמִיחָה כּוֹזֶבֶת, כִּי כָּל הָעִשְׂרֵי דָת שֶׁל
עוֹלָם הַזֶּה מְסַתְּיֵמֶת וּבִטְלָה בְּיוֹם מוֹתוֹ.

**וְכֵן לֹא נִשְׂאָר לוֹ מְאֹד מִחִכְמָתוֹ
וּגְבוּרָתוֹ שֶׁהָיָה לוֹ בְּיָמֵי חַלְדּוֹ.**

אָבֵל הַשְּׂמִיחָה שֶׁזָּכָה לְשׂוֹמֵחַ בְּקִיּוֹם
הַמְצֻוֹת וּבִירֵאת הַשֵּׁם, זֶה נִשְׂאָרָת
לְאָדָם לְעוֹלָם וָעֵד.

**עַל פִּי עֵקֶר הַשְּׂמִיחָה שֶׁרְאוּי וְכִדְאִי
לְאָדָם לְשׂוֹמֵחַ, הוּא רַק בְּעִשְׂרֵי דִוְחָנִי,
הֵינּוּ יֵרֵאת הַשֵּׁם וְקִיּוֹם הַמְצֻוֹת.**